

Drecera fra Garí o camí de les Escales

Collbató

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Els Graus (muntanya de Montserrat)
Emplaçament
Alçada: Entre el barri del Pujolet i el camí de les Bateries
490

Coordenades:

Latitud: 41.57439
Longitud: 1.82638
UTM Est (X): 402158
UTM Nord (Y): 4603188

Classificació

Número de fitxa 08069 - 174
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Obra civil
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Segle IX-XX
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: El Patronat de la Muntanya en fa el manteniment.
Protecció Legal
Observacions protecció: Decret 59/1987 (DOGC 827, 10/4/1987)
Accés Difícil
Ús actual: Social
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa Assumpta Muset Pons
Data de registre de la fitxa: dl., 28/02/2011 - 01:00

Descripció

La drecera de fra Garí és un corriol dret i costerut. Comença al carrer de la Drecera, a la urbanització del Pujolet, i mor a les Voltes, al camí de les Bateriaes. Té un desnivell de 315 m, una llargada d'uns 6 km i una durada d'uns 30'. El tros inicial transcorre entre marges abandonats de pedra seca. Després, s'enfila per una canal de la muntanya, que cal superar emparrant-se per les pedres, en alguns trams, i pujant pels esglaons tallats a la roca, en altres. Al llarg del recorregut hi ha el Llit de fra Garí, una roca on es diu que va dormir l'ermità; i les Petjades de fra Garí, uns forats en forma de peu humà, molt difícils de veure.

Observacions:

Coordenades UTM: al final de la zona de marges.

Història

Aquest corriol és documentat al segle XV i conegut històricament com el camí de les Escales, pels graons que hi ha tallats a la roca. L'itinerari començava al camí que anava de Collbató a Montserrat (aquest tram inicial és ara el carrer de la Drecera) i transcorria en mig de conreus, boscos i erms. La denominació de fra Garí és més moderna, però esmentada ja en la topografia del primer quart del segle XX. Aquest camí va restar perdut i oblidat fins que fa uns cinquanta anys va ser reobert per un veí de Collbató (Joan Castells, de cal Forner) i un estiuejant. Segons la llegenda de fra Garí, l'ermità va baixar per aquest camí quan anava a Roma a demanar perdó. El pecat que havia comès era tan pesat que va fer sengles clots a la roca on havia dormit i a les pedres on havia posat els peus.

Bibliografia

ARXIU DE LA CORONA D'ARAGÓ, ARXIU NOTARIAL, Ig. 1033 (2), Mateu Fontanal i Antoni Garaldet; Llo. 490, f. 10 v., 27 r. i 34 r.; i Llo. 381 (1).
DIPUTACIÓ DE BARCELONA (2004-2005), Mapa i Guia Excursionista, Montserrat, Barcelona, Alpina.
MIR, Jordi i Carles ALBESA (1999), Montserrat excursions des del Santuari, Barcelona, Publicacions de l'Abadia de Montserrat.
OLIVER I PAUSAS, Jordi (2003), Montserrat. Guia itinerària, Barcelona, Publicacions de l'Abadia de Montserrat [Col·lecció Guies del Centre Excursionista de Catalunya].
SOLIAS, Josep M., Juana María HUÉLAMO i Susana LAUDO (s/d), Inventari del patrimoni cultural del Parc Natural de la Muntanya de Montserrat, p. 197.
Joan Castells, de Collbató (24-1-2011).

